

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 20/2020-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. januára 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojmíra Mamojku (sudca spravodajca) a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], toho času Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2 Tos 46/2019 z 27. júna 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. novembra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], toho času Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „ústava“) a čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy, základného práva podľa čl. 36 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Tos 46/2019 z 27. júna 2019 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) a konaním, ktoré mu predchádzalo.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 13. júna 2018 na Okresnom súde Nitra (ďalej aj „okresný súd“) návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci, v ktorom bol odsúdený pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a) c) a d), ods. 2 písm. c) a ods. 3 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 rokov nepodmienečne so zaradením pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

3. Sťažovateľ podrobne opisuje skutkový a právny stav v jeho trestnej veci, namieta nezákonnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť proti rozhodnutiu okresného súdu sp. zn. 5 Nt 32/2018 z 28. februára 2019 a ktorým predtým okresný súd rozhodol vo veci jeho návrhu na obnovu trestného konania tak, že ho zamietol. Návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil použitím asperačnej zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu, v súvislosti s ktorou ústavný súd vyhlásil nález č. k. PL. ÚS 106/2011-85 z 28. novembra 2012 o neústavnosti časti asperačnej zásady.

4. Sťažovateľ uvádza, že ústavnú sťažnosť podáva v zákonom ustanovenej lehote, keďže mu napadnuté uznesenie bolo doručené 14. augusta 2019, a tvrdí, že týmto uznesením krajského súdu boli porušené jeho v záhlaví a v bode 1 označené práva podľa ústavy, listiny a dohovoru. Súčasne sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

5. V závere sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že napadnutým uznesením krajského súdu boli porušené jeho označené práva podľa ústavy, listiny a dohovoru (pozri bod 1). Navrhuje tiež napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Okrem toho sa domáha priznania náhrady trov konania.

II.

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

9. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval, pričom ju skúmal z hľadísk uvedených v § 56 ods. 2 v spojení s § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde. Ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné považovať za oneskorenú.

10. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi.

11. Napadnuté uznesenie krajského súdu bolo vyhlásené 27. júna 2019, kedy nadobudlo aj právoplatnosť a sťažovateľovi bolo doručené 14. augusta 2019 (bod 4). Ústavná sťažnosť však bola ústavnému súde doručená až 29. novembra 2019 (podaná na poštovú prepravu 28. novembra 2019), t. j. nie v dvojmesačnej lehote predpokladanej § 124 zákona o ústavnom súde, ale zjavne po tejto zákonnej lehote.

12. Na základe uvedeného ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu